

WATERWONEN

Architecten denken bij waterwonen aan een armoedige woonboot met een krakkemikige steiger ervoor; wie wil ontwerpen voor zomp en zee?

ZWART-WIT

Zijn kleine bureaus eigenlijk wel capabel voor het uitvoeren van grote aanbestedingsopdrachten?

DE NIEUWE REGELING

Het was even wennen, maar echt 'nieuw' is hij niet meer. DNR heeft zijn draai gevonden, de kleine lettertjes bieden houvast en helderheid.

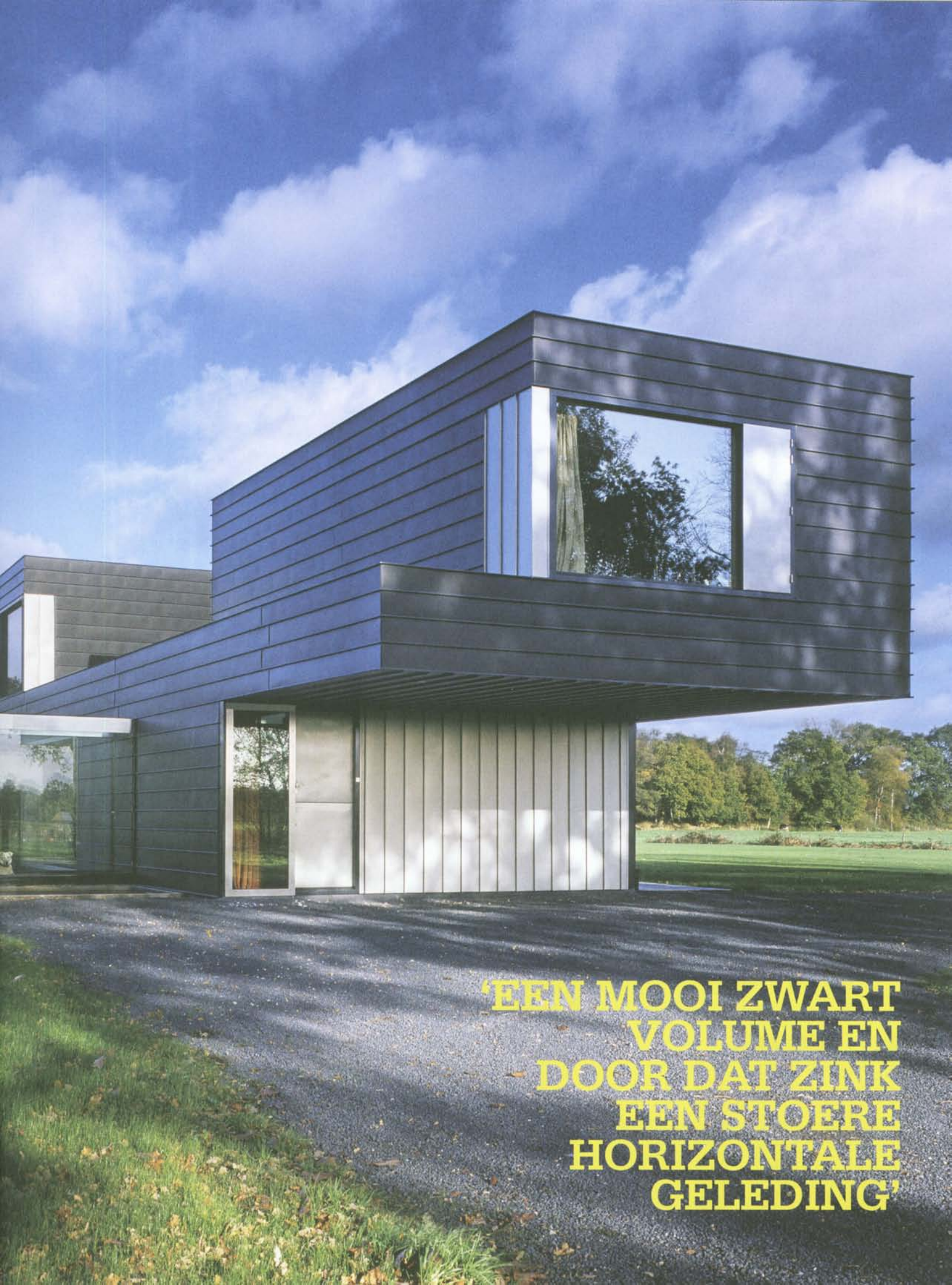
OMGEVINGSWET

Één aanvraag bij één loket via één aanvraagformulier: het lijkt zo simpel, maar wordt het dat ook? Lukt het nog wel zonder bouwconsultant?'

BNABLAD #02

BNABLAD #02

**'EEN MOOI ZWART
VOLUME EN
DOOR DAT ZINK
EEN STOERE
HORIZONTALE
GELEDING'**

**'VAN EEN AFSTAND
ERVAAR JE HET
SILHOUET, VAN
DICHTBIJ DE DETAILS'**

WOONHUIS VRIEZENVEEN

Marnix van der Meer (1972)
Zecc Architecten, Utrecht

Tekst Marina de Vries
Beeld CornbreadWorks

'Wat mij aanspreekt in deze architect: hij kan conceptueel denken en is in staat om dat idee consistent uit te werken. Misschien ligt daar de parallel, ons bureau besteedt ook veel aandacht aan detaillering.

Zecc bestaat zo'n drie jaar en richt zich met name op kleinschalige opgaven. De herbestemming van de Watertoren in Soest tot woonhuis vind ik ook een mooi plan. Het recentere Woonhuis in Vriezenveen springt eruit omdat het op een verfrissende manier omgaat met heersende dogma's. Het staat midden in de polder en hoewel daar vaker hedendaagse dingen gebeuren, is zo'n nieuw huis in hoofdvorm vaak traditioneel opgelost. Dit plan is eigenwijs en sluit in silhouet toch mooi aan op de omgeving. Het heeft een mooi zwart volume en door dat zink een stoere horizontale geleiding.

Van der Meer heeft de slaapvertrekken op de eerste etage uit elkaar geschoven, waardoor overstekken ontstaan. Daaronder bevinden zich een carport en een geborgen buitenterras. De constructie van die overstekken is essentieel en goed opgelost met gelamineerde liggers, zonder lastige staalconstructies en storende kolommen. Binnen is de keuken de spil, misschien op verzoek van de opdrachtgever, met wie een goede dialoog moet hebben bestaan. Daardoor ontstaat een ander soort verband met de rest van de vertrekken. Die zijn elk op een andere windrichting georiënteerd, hebben echt grote vensters met een eigen uitzicht en een eigen relatie met dat vlakke landschap. Dat geeft het gebouw een mooie beleving.

Wat ik ook goed vind: van een afstand ervaar je het silhouet, van dichtbij de details – het subtiele verschil tussen dat donkere hoofdvolume en de lichte draaiende delen, de manier waarop op de begane grond de kozijnen de hoek omgaan, hoe op de eerste etage de zwarte beplating net weer omvouwt. De detaillering is mooi in verhouding, geeft dynamiek en een verscherping van het concept.'

Roberto Meyer (1959)
Meyer en Van Schooten
Architecten, Amsterdam

STEM VAN HET VOLK

Op een bijeenkomst in Delft over een heel ander onderwerp, de door de BNA samengestelde *Werkmap Europees aanbesteden*, kwam eind maart een interessante vraag boven: maak je als architect een ander plan als je weet dat de inzendingen ook beoordeeld worden door een publieksjury? Natuurlijk doe je mee aan een prijsvraag om te winnen en een gebouw te mogen realiseren, maar in welke mate laat je je bij het ontwerp beïnvloeden door het idee dat het publiek het voor het zeggen heeft?

Bij het maken van een ontwerp komt heel veel aan de orde, van programma's van eisen en stedenbouwkundige randvoorwaarden tot logistiek en *life cycle*-kosten. Hoe een gebouw eruitziet, is slechts een onderdeel van het hele verhaal maar dat is het enige wat telt bij de beoordeling van het publiek. Dat bleek op deze Delftse bijeenkomst althans uit de reacties van de aanwezigen die als publiek zouden kunnen worden aangemerkt. Net zoals ik naar een schilderij kijk dat in een museum hangt, waarvan ik denk, ik vind het er mooi uitzien, of juist niet, zo kijken niet-ingewijden naar architectuur.

Wat moet je als architect nu met die wetenschap? Niet meer meedoen aan selecties waar gebruik gemaakt wordt van een publieksjury? Gewoon doorgaan met naar eigen eer, geweten en kunnen het beste plan maken en maar hopen dat de fitnesses ervan op een of andere manier door het publiek gezien zullen worden? Je presentatie een vleugje Anton Pieck of Elle Wonen meegeven? Voorlopig ben ik er nog niet uit. Dat het publiek, dat iedereen die dagelijks met een gebouw te maken krijgt, er ook iets over te zeggen heeft, vind ik belangrijk. Maar ik hoop wel dat er dan een vorm gevonden kan worden dat publieksjury's genoeg informatie krijgen om een afgewogen oordeel te kunnen geven, een oordeel dat verder gaat dan 'dit vind ik mooi en dat vind ik lelijk'. Als dat niet het geval is, is de stem van het volk eerder een verarming dan een verrijking van het gesprek over architectuur.

Jeroen van Schooten

COLOFON

BNABlad #02, eerste jaargang, mei 2007

Uitgever Koninklijke Maatschappij tot Bevordering der Bouwkunst Bond van Nederlandse Architecten BNA, Postbus 19606, 1000 GP Amsterdam, T 020 555 36 66, redactie@bna.nl, www.bna.nl. BNABlad verschijnt tien keer per jaar (oplage 4000)
Advertenties Springer Uitgeverij, Postbus 270, 3830 AG Leusden, T 033 433 52 25, E jan.peterson@springeruitgeverij.nl
Adreswijzigingen administratie@bna.nl **Grafische realisatie** Springer Uitgeverij **Redactie** Joep Habets, Marieke van den Oever, Inge Pit, Leontien Sauerwein **Redactiecommissie** Michiel Cohen, Maarten Engelman, Sander Mirck **Eindredactie** Willemijn de Jonge, Marieke van den Oever **Vormgeving** Thonik, Amsterdam **ISSN** 1874-2696

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de BNA geheel of gedeeltelijk worden overgenomen. Aan de totstandkoming van deze uitgave is de uiterste zorg besteed. Voor informatie die onjuist of onvolledig is opgenomen, aanvaarden wij geen aansprakelijkheid.

HO
PRINT